

○ คำพิพากษา
(อุทธรณ์)

(ต. ๒๒.๑)

คดีหมายเลขดำที่ อร. ๑๕๗/๒๕๖๖
คดีหมายเลขแดงที่ อร. ๔๗๓/๒๕๖๖

ในพระปรมາṇไเรยพระมหากษัตริย์

ศาลปกครองสูงสุด

วันที่ ๗ เดือน สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๖๖

ระหว่าง	นายพินิจ ตันกุล ผู้ฟ้องคดี
	กระธรรมหาดไทย ที่ ๑ ปลัดกระธรรมหาดไทย ที่ ๒ ผู้ว่าราชการจังหวัดระนอง ที่ ๓ รองผู้ว่าราชการจังหวัดระนอง ที่ ๔ ปลัดเทศบาลเมืองระนอง ที่ ๕ นายจิราวัจน์ เจริญนิธิโภคิน หรือนายสมชาย ข้ามสมทร ที่ ๖ ผู้ถูกฟ้องคดี

เรื่อง คดีพิพาทเกี่ยวกับความรับผิดอย่างอื่นของหน่วยงานทางปกครองอันเกิดจาก การใช้อำนาจตามกฎหมาย

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ อุทธรณ์คำพิพากษาศาลปกครองฎีก์ คดีหมายเลขดำ ที่ ๕๗/๒๕๖๖ หมายเลขแดงที่ ๓๒/๒๕๖๒

คดีนี้ผู้ฟ้องคดีฟ้องว่า ผู้ฟ้องคดีดำเนินการตามหนังสือที่มีหัวข้อ “การดำเนินการตามกฎหมายเพื่อรักษาความสงบเรียบร้อยในพื้นที่” ลงวันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๖๖ ได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหายจากการที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มีหนังสือ “ประกาศห้ามนำสิ่งของห้ามนำเข้าประเทศไทย” ลงวันที่ ๑๘ มกราคม ๒๕๖๖ เรื่อง การดำเนินการตามกฎหมายเพื่อรักษาความสงบเรียบร้อยในพื้นที่” แจ้งกรณี

/ศาลปกครอง...

- ๓ ส.ค. 2566

ศาลปกครองสูงสุดได้มีคำพิพากษาในคดีหมายเลขแดงที่ อ. ๑๑๑๗/๒๕๕๘ เห็นพ้องด้วยกับคำพิพากษาของศาลปกครองศรีธรรมราชที่เพิกถอนคำสั่งกระทรวงมหาดไทย ที่ ๑๙๕/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๑๙ มีนาคม ๒๕๕๗ ที่สั่งให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ พ้นจากตำแหน่งนายกเทศมนตรีเมืองระนอง ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ พิจารณาแล้วเห็นว่า เพื่อให้การดำเนินการตามคำพิพากษาเป็นไปด้วยความถูกต้อง จึงให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ดำเนินการให้ผู้ฟ้องคดีหยุดปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งนายกเทศมนตรีเมืองระนอง และแจ้งให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ กลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งดังกล่าวแทนผู้ฟ้องคดี ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ จึงมีหนังสือจังหวัดระนองลับ ด่วนที่สุด ที่ รน ๐๐๒๓.๔/๑๕ ลงวันที่ ๑๙ มกราคม ๒๕๕๘ แจ้งให้ผู้ฟ้องคดีหยุดปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งนายกเทศมนตรีเมืองระนอง ผู้ฟ้องคดีไม่เห็นด้วยกับคำสั่งดังกล่าวจึงมีหนังสือ เทศบาลเมืองระนอง ที่ รน ๕๒๐๐๑/๑ ลงวันที่ ๑๙ มกราคม ๒๕๕๘ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ชี้แจง ข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายรวมทั้งเหตุผลที่ผู้ฟ้องคดีไม่ต้องหยุดปฏิบัติหน้าที่ และมีหนังสือ เทศบาลเมืองระนอง ที่ รน ๕๒๐๐๑/๑๔๐ ลงวันที่ ๒๑ มกราคม ๒๕๕๘ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ อีกรึ้ง เพื่อขอให้เพิกถอนคำสั่งที่ให้ผู้ฟ้องคดีหยุดปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งนายกเทศมนตรีเมืองระนอง ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้รับหนังสือทั้งสองฉบับดังกล่าวแล้วแต่เพิกเฉย ผู้ฟ้องคดี เห็นว่า คำสั่งที่ให้ผู้ฟ้องคดีหยุดปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งนายกเทศมนตรีเมืองระนองดังกล่าว ไม่ชอบด้วยกฎหมาย และทำให้ผู้ฟ้องคดีได้รับความเสียหาย เนื่องจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ได้มีคำสั่งให้จ่ายเงินเดือนและสิทธิประโยชน์ให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ ตั้งแต่เดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ เป็นต้นมา แต่กลับไม่จ่ายให้แก่ผู้ฟ้องคดีเป็นเงินเดือน จำนวน ๓๐,๐๐๐ บาท เงินประจำตำแหน่ง จำนวน ๕,๐๐๐ บาท และเงินตอบแทนพิเศษ จำนวน ๕,๐๐๐ บาท รวมเป็น เงินเดือนละ ๔๐,๐๐๐ บาท ตั้งแต่เดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ เป็นต้นมาจนถึงวันฟ้องคดี รวมเป็น เงินทั้งสิ้นจำนวน ๒๗๖,๐๐๐ บาท โดยหลังจากที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ ได้เข้ามาปฏิบัติหน้าที่ นายกเทศมนตรีเมืองระนอง ทำให้มีนายกเทศมนตรีสองคนในเวลาเดียวกัน เป็นเหตุให้เกิดการ กระทบกระซิบกันของคณะผู้บริหาร รวมทั้งเจ้าหน้าที่ซึ่งปฏิบัติราชการอยู่เกิดความสับสน ก่อให้เกิดความติดขัดในการให้บริการสาธารณะแก่ประชาชน ผู้ฟ้องคดีจึงนำคดีมาฟ้องต่อ ศาลปกครองชั้นต้น

ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่ง ดังนี้

๑. เพิกถอนคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ที่ให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ดำเนินการให้ผู้ฟ้องคดีหยุดปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งนายกเทศมนตรีเมืองระนอง และคำสั่ง ที่แจ้งให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ กลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งดังกล่าวแทนผู้ฟ้องคดี ตามหนังสือ กระทรวงมหาดไทย ลับ ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๔๐๔.๓/๐๒๖๓ ลงวันที่ ๑๙ มกราคม ๒๕๕๘

/๒. เพิกถอน...

๒. เพิกถอนคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ตามหนังสือจังหวัด รัฐนอง ลับ ด่วนที่สุด ที่ รน ๐๐๒๓.๔/๑๕ ลงวันที่ ๑๙ มกราคม ๒๕๕๘ ที่ให้ผู้ฟ้องคดีหยุดปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งนายกเทศมนตรีเมืองรัฐนอง

๓. ให้ผู้ฟ้องคดีกลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งนายกเทศมนตรีเมืองรัฐนอง จนครบวาระการดำรงตำแหน่ง ๔ ปี ในวันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๖๑ โดยให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ ดำเนินการให้มีการจ่ายเงินเดือน เงินค่าตอบแทน และสิทธิประโยชน์ที่ผู้ฟ้องคดีมีสิทธิได้รับ จากตำแหน่งดังกล่าวตั้งแต่เดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ ถึงวันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๖๑ เป็นเงินเดือนละ ๔๖,๐๐๐ บาท รวม ๒๖ เดือนเศษ เป็นเงินทั้งสิ้นจำนวน ๑,๗๙๖,๐๐๐ บาท

๔. หากคำขอข้อที่ ๑ ถึงข้อที่ ๓ ไม่สามารถกระทำได้ ให้ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งหก ร่วมกันหรือแทนกันชำระค่าเสียหายให้แก่ผู้ฟ้องคดี จำนวน ๑,๗๙๖,๐๐๐ บาท

๕. มีคำสั่งคุ้มครองประโยชน์ของผู้ฟ้องคดีไว้เป็นการชั่วคราวก่อนศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งข้อหาดคดี โดยให้ผู้ฟ้องคดีกลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งนายกเทศมนตรีเมืองรัฐนอง และให้ได้รับเงินในอัตราเดือนละ ๔๖,๐๐๐ บาท จนกว่าศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุด

๖. ให้ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งหก ร่วมกันหรือแทนกันชดใช้ค่าฤชาธรรมเนียมแทนผู้ฟ้องคดี

ผู้ฟ้องคดียื่นคำร้องขอให้ศาลมีคำสั่งคุ้มครองชั่วคราวก่อนการพิพากษาและได้ส่วนคำร้องในกรณีฉุกเฉิน โดยให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ หยุดปฏิบัติหน้าที่นายกเทศมนตรีเมืองรัฐนอง และให้ผู้ฟ้องคดีเข้าปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวจนกว่าศาลมีพิจารณาอนุจฉายข้อหาดคดี โดยได้รับเงินและสิทธิประโยชน์ตอบแทนตามกฎหมาย

ศาลปกครองชั้นต้นมีคำสั่งลงวันที่ ๒๖ กรกฎาคม ๒๕๕๘ ไม่รับคำฟ้องข้อหาที่หนึ่ง ที่ผู้ฟ้องคดีมีคำขอให้ศาลมีคำพิพากษาเพิกถอนหนังสือกระทรงมหาดไทย ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๘๐๔.๓/๐๒๖๓ ลงวันที่ ๑๙ มกราคม ๒๕๕๘ และหนังสือจังหวัดรัฐนอง ด่วนที่สุด ที่ รน ๐๐๒๓.๔/๑๕ ลงวันที่ ๑๙ มกราคม ๒๕๕๘ และข้อหาที่สองที่ผู้ฟ้องคดีมีคำขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งหก ร่วมกันหรือแทนกันชดใช้ค่าเสียหาย เฉพาะส่วนที่ฟ้องผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ ไว้พิจารณา และเมื่อศาลมีอำนาจรับคำฟ้องข้อหาที่หนึ่งไว้พิจารณาแล้ว กรณีจึงไม่จำต้องพิจารณาคำขอคุ้มครองชั่วคราวก่อนการพิพากษาและได้ส่วนฉุกเฉินของผู้ฟ้องคดี และศาลปกครองสูงสุดมีคำสั่งที่ ๘๔/๒๕๖๐ ยืนตามคำสั่งของศาลปกครองชั้นต้น

ผู้ถูกฟ้องคดีให้การว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีคำสั่งให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ พ้นจากตำแหน่งนายกเทศมนตรีเมืองรัฐนอง ตามคำสั่งกระทรงมหาดไทย ที่ ๑๙/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๑๙ มีนาคม ๒๕๕๗ เรื่อง ให้นายกเทศมนตรีเมืองรัฐนอง อำเภอเมืองรัฐนอง จังหวัดรัฐนอง

/พันจาก...

พันจากตำแหน่ง ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ จึงฟ้องคดีต่อศาลปกครอง ขอให้เพิกถอนคำสั่งดังกล่าว ต่อมา ศาลปกครองสูงสุดพิจารณาแล้วเห็นพ้องด้วยในผลที่ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษาให้เพิกถอนคำสั่งกระทำการด้วยดังกล่าวและให้มีผลย้อนหลังไปถึงวันที่ออกคำสั่ง พิพากษายืนตามคดีหมายเลขแดงที่ อ. ๑๑๑/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๕๘ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ พิจารณาแล้วเห็นว่า เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ ถูกสั่งให้พันจากตำแหน่งนายกเทศมนตรีเมืองระนอง คณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดระนองได้จัดให้มีการเลือกตั้งแทนตำแหน่งที่ว่าง เมื่อวันที่ ๑๑ พฤษภาคม ๒๕๕๗ คณะกรรมการการเลือกตั้งได้ประกาศผลการเลือกตั้ง นายกเทศมนตรีเมืองระนองเมื่อวันที่ ๓ มิถุนายน ๒๕๕๗ ปรากฏว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ได้รับการเลือกตั้ง จึงดำรงตำแหน่งนายกเทศมนตรีเมืองระนอง ตามมาตรา ๔๙ สัตต แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๕๙๖ เมื่อศาลปกครองสูงสุดมีคำพิพากษาให้เพิกถอนคำสั่ง ที่ให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ พันจากตำแหน่งนายกเทศมนตรีเมืองระนอง คำพิพากษาดังกล่าวมีผลให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ เป็นผู้ดำรงตำแหน่งนายกเทศมนตรีเมืองระนองเช่นเดียวกับผู้ฟ้องคดีดังนั้น เพื่อให้การบังคับตามคำพิพากษาเป็นไปด้วยความถูกต้องเรียบร้อย ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จึงหารือแนวทางในการบังคับคดีตามคำพิพากษาไปยังศาลปกครองสูงสุด ตามหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ รน ๐๐๒๓.๔/๗๘๒๒ ลงวันที่ ๙ พฤษภาคม ๒๕๕๘ สำนักงานศาลปกครองแจ้งผลการหารือว่า ศาลปกครองสูงสุดพิจารณาข้อหารือแล้วมีคำสั่งให้แจ้งมติของศาลปกครองสูงสุด สรุปว่า คดีนี้ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษาให้เพิกถอนคำสั่งกระทำการด้วยดังกล่าว ที่ ๑๙/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๑๙ มีนาคม ๒๕๕๗ ที่สั่งให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ พันจากตำแหน่งนายกเทศมนตรีเมืองระนอง ทั้งนี้ ให้มีผลย้อนหลังไปถึงวันที่ออกคำสั่ง และศาลปกครองสูงสุดมีคำพิพากษายืนตามคำพิพากษา ศาลปกครองชั้นต้น โดยผลแห่งคำพิพากษาจึงถือเสมือนว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ ไม่เคยถูกให้พันจากตำแหน่งนายกเทศมนตรีเมืองระนอง ประกอบกับคดีนี้ปรากฏข้อเท็จจริงว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ ได้รับเลือกตั้งเมื่อวันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ มีวาระดำรงตำแหน่งครบสี่ปีในวันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐ ตามมาตรา ๔๙ สัตต แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๕๙๖ ระยะเวลาในการดำรงตำแหน่งนายกเทศมนตรีเมืองระนองของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ จึงยังไม่หมดวาระ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ซึ่งมีอำนาจหน้าที่ ควบคุม ดูแล เทศบาลจึงต้องดำเนินการให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ กลับเข้ามารับตำแหน่งนายกเทศมนตรีเมืองระนองจนครบวาระตามกฎหมายต่อไป แต่มิ่กระบทกระเทือนการใดๆ ที่ผู้ฟ้องคดีได้กระทำในระหว่างดำรงตำแหน่งนายกเทศมนตรีเมืองระนองตามมาตรา ๑๙ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ตามหนังสือสำนักงานศาลปกครอง ด่วนที่สุด ที่ ศป ๐๐๑๔/๕ ๒๑๖๓ ลงวันที่ ๘ ธันวาคม ๒๕๕๘ และรายงานกระบวนการพิจารณา ศาลปกครองสูงสุด คดีหมายเลขแดงที่ อ. ๑๑๙/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๕๘ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้แจ้งผลการหารือแนวทางในการบังคับคดีตามคำพิพากษาศาลปกครองสูงสุด

/ดังกล่าว...

ดังกล่าวให้ผู้ฟ้องคดีทราบและพิจารณาดำเนินการตามคำพิพากษาและมติของศาลปกครองสูงสุด ตามหนังสือ ลับ ด่วนที่สุด ที่ รน ๐๐๒๓.๔/๘๖๖๗ ลงวันที่ ๑๑ ธันวาคม ๒๕๕๘ แจ้งให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ ทราบตามหนังสือ ลับ ด่วนที่สุด ที่ รน ๐๐๒๓.๔/๘๖๖๘ ลงวันที่ ๑๑ ธันวาคม ๒๕๕๘ และแจ้งให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ทราบตามหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ รน ๐๐๒๓.๔/๘๗๓๗ ลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๕๘ ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือ ลับ ที่ รน ๕๒๐๐๑/๑๑ ลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๕๘ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ชี้แจงข้อเท็จจริงและข้อกฎหมาย เหตุผลที่ผู้ฟ้องคดีไม่ต้องหยุดปฏิบัติหน้าที่ว่า การเข้าสู่ตำแหน่งนายกเทศมนตรีเมืองรองของผู้ฟ้องคดีได้รับเลือกตั้งเป็นไปตามขั้นตอน ระเบียบ และกฎหมาย การพ้นจากตำแหน่งนายกเทศมนตรีเป็นไปตามมาตรา ๔๙ ปัญจกศ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๕๙๖ ผู้ฟ้องคดีไม่มีเหตุหรือเข้าข่ายต้องพ้นจากตำแหน่ง ส่วนผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ มีหนังสือลงวันที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๕๘ แจ้งความประสงค์ขอเข้าดำรงตำแหน่งนายกเทศมนตรีเมืองรอง จนครබาระตามกฎหมายในวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๕๘ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้แจ้งให้ผู้ฟ้องคดีพิจารณาอุบหมายงานในหน้าที่ให้แล้วเสร็จภายในวันที่ ๑๙ ธันวาคม ๒๕๕๘ ตามหนังสือ ลับ ด่วนที่สุด ที่ รน ๐๐๒๓.๔/๘๗๙๕ ลงวันที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๕๘ และแจ้งให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ ทราบ ตามหนังสือ ลับ ด่วนที่สุด ที่ รน ๐๐๒๓.๔/๘๗๙๙ ลงวันที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๕๘ ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือ ลับ ด่วนมาก ที่ รน ๕๒๐๐๑/๑๒ ลงวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๕๘ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ แจ้งว่า ได้มีแนวทางปฏิบัติตามบันทึกของคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่องเสร็จที่ ๗๕/๒๕๕๑ ข้อเท็จจริงเป็นไปทางเดียวกับคำพิพากษาศาลปกครองสูงสุด ที่ให้เพิกถอนคำสั่งกระทรวงมหาดไทย โดยไม่ได้พิพากษาให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ กลับเข้าสู่ตำแหน่ง และไม่ได้พิพากษาให้การเลือกตั้งที่ผ่านมาเป็นโมฆะ ไม่มีเหตุตามกฎหมายหรือคำสั่งให้ผู้ฟ้องคดีพ้นจากตำแหน่ง ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จึงมีหนังสือ ลับ ที่ รน ๐๐๒๓.๔/๒๕๐ ลงวันที่ ๑๙ ธันวาคม ๒๕๕๘ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ รายงานผลให้ทราบ พร้อมกับได้หารือแนวทางในการบังคับให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลปกครองสูงสุด ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงมีหนังสือ ลับ ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๘๐๔.๓/๗๗๔๐ ลงวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๕๘ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ตอบข้อหารือ สรุปได้ว่า รายงานกระบวนการพิจารณาของศาลปกครองสูงสุดถือเป็นส่วนหนึ่งของสำนวนคดี ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จึงสามารถปฏิบัติตามรายงานกระบวนการพิจารณาของศาลปกครองสูงสุดได้ โดยเมื่อศาลมีคำพิพากษาได้มีคำพิพากษาแล้ว ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ จึงดำรงตำแหน่งนายกเทศมนตรีเมืองรองมาตลอดสามารถกลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ได้นับแต่นั้นมา สำหรับผู้ฟ้องคดีย่อมไม่อาจดำรงตำแหน่งและปฏิบัติหน้าที่นายกเทศมนตรีเมืองรองได้อีก ทั้งนี้ เป็นไปโดยผลของคำพิพากษาโดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไม่ต้องมีคำสั่งให้ผู้ฟ้องคดีพ้นจากตำแหน่ง เพราะเหตุนี้อีก ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จึงมีหนังสือ ลับ ด่วนที่สุด ที่ รน ๐๐๒๓.๔/๒๕๔ ลงวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๕๘ ถึงผู้ฟ้องคดี แจ้งให้ทราบและดำเนินการ ในวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๕๘ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ ได้เดินทางไปปฏิบัติ

/หน้าที่...

หน้าที่ในตำแหน่งนายกเทศมนตรีเมืองระนอง ปรากฏว่า มีกลุ่มมวลชนที่สนับสนุนผู้ฟ้องคดี คัดค้านการดำเนินการตำแหน่งนายกเทศมนตรีเมืองระนองของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ และผู้ที่เกี่ยวข้องได้เดินทางไปประจำตัวและใกล้เคียงทำการเข้าใจโดยขอให้ผู้ฟ้องคดีและผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ ยึดถือตามคำพิพากษาของศาลปกครองสูงสุด แต่ไม่สามารถหาข้อยุติได้ ผู้ฟ้องคดี มีความประสงค์ให้เกิดความชัดเจนเกี่ยวกับประเด็นการดำเนินการตำแหน่งนายกเทศมนตรีเมืองระนอง และขั้นตอนการพัฒนาจากตำแหน่งที่ถูกต้องตามกฎหมาย จึงให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ พิจารณาเรื่องดังกล่าว ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้รายงานและขอหารือแนวทางปฏิบัติไปยังผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ตามหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ รน ๐๐๒๓.๔/๘๙๐๕ ลงวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๕๘ ต่อมา เมื่อวันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๕๘ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ ได้เดินทางไปปฏิบัติหน้าที่ตำแหน่งนายกเทศมนตรีเมืองระนองอีกรอบ ปรากฏว่าผู้ฟ้องคดียังคงปฏิบัติหน้าที่นายกเทศมนตรีเมืองระนอง ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จึงมีหนังสือ ลับ ด่วนที่สุด ที่ รน ๐๐๒๓.๔/๒๕๐ ลงวันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๕๘ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ รายงานให้ ทราบ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้พิจารณาและแจ้งให้ทราบว่า เพื่อให้การดำเนินการตามคำพิพากษา ศาลปกครองสูงสุดเป็นไปด้วยความถูกต้อง จึงให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ในฐานะที่มีอำนาจควบคุมดูแล เทศบาลตามมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ ดำเนินการแจ้งให้ผู้ฟ้องคดี หยุดปฏิบัติหน้าที่นายกเทศมนตรีเมืองระนองตามคำพิพากษาศาลปกครองสูงสุด คดีหมายเลขแดง ที่ อ. ๑๑๑/๒๕๕๘ ประกอบกับรายงานกระบวนการพิจารณาของศาลปกครองสูงสุด ตามหนังสือ กระทรวงมหาดไทย ลับ ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๘๐๔.๓/๐๒๖๓ ลงวันที่ ๑๙ มกราคม ๒๕๕๘ เป็นเหตุ ให้ผู้ฟ้องคดีน้ำคดีมาฟ้องต่อศาลดังกล่าว

ที่ผู้ฟ้องคดีฟ้องว่า ได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหายจากการที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มีหนังสือกราบทวงมหาดไทย ลับ ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๘๐๔.๓/๐๒๖๓ ลงวันที่ ๑๙ มกราคม ๒๕๕๘ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ให้ดำเนินการให้ผู้ฟ้องคดีหยุดปฏิบัติหน้าที่ ในตำแหน่งนายกเทศมนตรีเมืองระนอง และให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ กลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ ในตำแหน่งดังกล่าวแทนผู้ฟ้องคดี และการที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ได้มีหนังสือ ลับ ด่วนที่สุด ที่ รน ๐๐๒๓.๔/๑๕ ลงวันที่ ๑๙ มกราคม ๒๕๕๘ ถึงผู้ฟ้องคดีแจ้งให้หยุด ปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งนายกเทศมนตรีเมืองระนอง ส่งผลให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ ไม่ดำเนินการ เพื่อจ่ายเงินเดือน ค่าตอบแทน รวมทั้งสิทธิประโยชน์จากการปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวให้กับผู้ฟ้องคดี ขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งหกร่วมกันหรือแทนกันชดใช้ค่าเสียหาย จำนวน ๑,๑๙๖,๐๐๐ บาท ให้แก่ ผู้ฟ้องคดี เป็นคดีพิพาทเกี่ยวกับการทำลายเม็ดของหน่วยงานทางปกครองและเจ้าหน้าที่ของรัฐ อันเกิดจากการใช้อำนาจตามกฎหมาย ซึ่งอยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลปกครอง ตามมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง (๓) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ นั้น ตามพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ กำหนดให้

/กระทรวง...

กระทรวงมหาดไทยมีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น และในจังหวัดหนึ่ง ให้มีผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้รับนโยบายและคำสั่งจากนายกรัฐมนตรีในฐานะหัวหน้ารัฐบาล คณะรัฐมนตรี กระทรวง ทบวง กรม มาปฏิบัติการให้เหมาะสมกับท้องที่และประชาชน มาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๕๙๖ บัญญัติให้ผู้ว่าราชการจังหวัดมีอำนาจหน้าที่ควบคุม ดูแลเทศบาลในจังหวัดให้ปฏิบัติหน้าที่โดยถูกต้องตามกฎหมาย ให้มีอำนาจหน้าที่ซึ่งจะแน่นำ ตักเตือนเทศบาล เมื่อข้อเท็จจริงในคดีนี้ปรากฏว่า ศาลปกครองสูงสุดได้มีคำพิพากษาให้เพิกถอน คำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่สั่งให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ พ้นจากตำแหน่งนายกเทศมนตรีเมืองระนอง และ ตามรายงานกระบวนการพิจารณาของศาลปกครองสูงสุดซึ่งได้อธิบายแนวทางปฏิบัติในการบังคับ ตามคำพิพากษาดังกล่าว โดยสรุปความได้ว่า ตามผลของการพิพากษาจึงถือสมേือนว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ ไม่เคยถูกให้พ้นจากตำแหน่งนายกเทศมนตรีเมืองระนองแต่อย่างใด เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ ได้รับเลือกตั้งเมื่อวันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๖ จึงมีวาระดำรงตำแหน่งครบสี่ปีในวันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐ ตามมาตรา ๔๘ สัตต แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๕๙๖ ดังนั้น ระยะเวลาในการดำรงตำแหน่งนายกเทศมนตรีเมืองระนองของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ จึงยังไม่หมด วาระ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ซึ่งมีอำนาจหน้าที่ควบคุม ดูแล เทศบาลตามกฎหมาย จึงต้องดำเนินการ บังคับให้เป็นไปตามคำพิพากษาของศาลปกครองสูงสุด โดยให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ กลับเข้ามา ดำรงตำแหน่งนายกเทศมนตรีเมืองระนองจนครบวาระตามกฎหมายต่อไป ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จึงได้ แจ้งรายงานกระบวนการพิจารณาของศาลปกครองสูงสุดดังกล่าวให้ผู้ฟ้องคดีทราบและดำเนินการ ต่อไป แต่ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ชี้แจงข้อเท็จจริงข้อกฎหมาย และเหตุผล ที่ผู้ฟ้องคดีไม่ต้องหยุดปฏิบัติหน้าที่ให้ทราบ ประกอบกับต่อมา เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ เดินทาง เข้าปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งนายกเทศมนตรีเมืองระนอง ได้ถูกผู้ฟ้องคดีและพวกรื้ดข่าว ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้รายงานให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในฐานะผู้บังคับบัญชาทราบ พร้อมทั้งขอให้แจ้ง แนวทางปฏิบัติให้ทราบ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ พิจารณาแล้วแจ้งแนวทางปฏิบัติ สรุปได้ว่า รายงานกระบวนการพิจารณาของศาลปกครองสูงสุดถือเป็นส่วนหนึ่งของสำนวนคดี ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จึงสามารถปฏิบัติตามรายงานกระบวนการพิจารณาของศาลปกครองสูงสุดได้ โดยเมื่อศาลปกครองสูงสุดได้มีคำพิพากษาเช่นนี้ จึงต้องถือว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ ได้ดำรงตำแหน่ง นายกเทศมนตรีเมืองระนองมาตลอด ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ จึงสามารถกลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ได้นับแต่ เมื่อมีการอ่านคำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดดังกล่าว ผู้ฟ้องคดียอมไม่อาจดำรงตำแหน่งและ ปฏิบัติหน้าที่นายกเทศมนตรีเมืองระนองได้อีก เป็นไปโดยผลของคำพิพากษา โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เมื่อต้องมีคำสั่งให้ผู้ฟ้องคดีพ้นจากตำแหน่งเพราฯเหตุนี้อีก ความเห็นดังกล่าวสอดคล้องกับ ความเห็นของสำนักงานศาลปกครองนครศรีธรรมราช ที่เห็นว่า โดยผลของคำพิพากษาถือว่า คำสั่งได้ถูกเพิกถอนไปแล้ว จึงไม่จำเป็นต้องบังคับคดีแต่อย่างใดอีก รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

/ແລະຜົກພ້ອງຄດີ...

และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จะดำเนินการอย่างไรให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ กลับเข้าสู่ตำแหน่งนั้นเป็นหน้าที่ของผู้กำกับดูแล จะใช้ดุลพินิจ โดยนำความเห็นตามรายงานกระบวนการพิจารณาของศาลปกครองสูงสุด มาใช้เป็นแนวทางปฏิบัติ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้แจ้งความเห็นของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ดังกล่าว ให้ผู้ฟ้องคดีทราบและดำเนินการต่อไป เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ ได้เดินทางไปปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่ง นายกเทศมนตรีเมืองระนองอีกรัง ปรากฏว่า ผู้ฟ้องคดียังคงปฏิบัติหน้าที่นายกเทศมนตรีเมืองระนอง จึงเกิดเหตุการณ์ความไม่สงบขึ้นภายในเทศบาลเมืองระนอง ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จึงรายงานให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ทราบ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ พิจารณาแล้วเห็นว่า เพื่อให้การดำเนินการตามคำพิพากษาเป็นไปด้วยความถูกต้อง จึงขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ในฐานะที่มีอำนาจหน้าที่ควบคุม ดูแลเทศบาลเมืองระนองดำเนินการแจ้งให้ผู้ฟ้องคดีหยุดปฏิบัติหน้าที่ ตามคำพิพากษาศาลปกครองสูงสุด ประกอบกับรายงานกระบวนการพิจารณาของศาลปกครองสูงสุด ตามหนังสือกระทรวงมหาดไทย ลับ ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๘๐๔.๓/๐๒๖๓ ลงวันที่ ๑๙ มกราคม ๒๕๕๙ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ได้แจ้งให้ผู้ฟ้องคดีพิจารณาดำเนินการต่อไป เนื่องจากการที่ผู้ฟ้องคดียังคงยืนยันว่าตนเองยังคงดำรงตำแหน่งนายกเทศมนตรีเมืองระนอง ประกอบกับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ซึ่งมีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นเห็นว่า อาจเกิดความเสียหายแก่เทศบาลเมืองระนอง จึงใช้ดุลพินิจสั่งการให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ในฐานะที่ เป็นผู้ใต้บังคับบัญชาและมีอำนาจหน้าที่เป็นผู้กำกับดูแลเทศบาลเมืองระนองตามมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๕๔๖ ใช้อำนาจหน้าที่แนะนำตักเตือนให้ผู้ฟ้องคดีปฏิบัติตามคำพิพากษา ประกอบกับรายงานกระบวนการพิจารณาของศาลปกครองสูงสุดโดยการให้หยุด ปฏิบัติหน้าที่ กรณีจึงมิใช่เป็นการสั่งการให้ผู้ฟ้องคดีต้องหยุดปฏิบัติหน้าที่อันเป็นผลมาจากการ สั่งให้รับงบการปฏิบัติหน้าที่หรือสั่งให้พ้นจากตำแหน่ง เนื่องจากเป็นผู้มีพฤติกรรมตาม บทบัญญัติมาตรา ๗๒ และมาตรา ๗๓ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าวแต่อย่างใด การที่ผู้ฟ้องคดี ต้องหยุดปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งนายกเทศมนตรีเมืองระนองสืบเนื่องและมีผลนับตั้งแต่วันที่ ศาลปกครองสูงสุดได้มีคำพิพากษาแล้ว ซึ่งเป็นการพ้นจากตำแหน่งโดยผลของคำพิพากษา มิใช่เป็นการพ้นจากตำแหน่งอันเป็นผลมาจากการที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้สั่งให้รับงบการปฏิบัติ หน้าที่หรือสั่งให้พ้นจากตำแหน่งเนื่องจากเป็นผู้มีพฤติกรรมตามบทบัญญัติมาตรา ๗๒ และ มาตรา ๗๓ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๕๔๖ แต่อย่างใด เพื่อเป็นการรักษาความสงบเรียบร้อย ของบ้านเมือง และเพื่อให้มีการปฏิบัติตามคำพิพากษาของศาลปกครองสูงสุด โดยจะบังคับคดี ตามแนวทางรายงานกระบวนการพิจารณาของศาลปกครองสูงสุดที่สำนักบังคับคดีปกครอง กลุ่มบังคับคดีปกครอง ๑ ได้จัดส่งมาให้ที่กำหนดให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ต้องดำเนินการให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ กลับเข้ามาดำรงตำแหน่งนายกเทศมนตรีเมืองระนองจนครบวาระเท่านั้น เป็นการไม่เปิดช่องให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ใช้ดุลพินิจปฏิบัติเป็นอย่างอื่น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จำเป็นต้องมีหนังสือ ลับ ด่วนที่สุด

ที่ รน ๐๐๒๓.๔/๑๕ ลงวันที่ ๑๘ มกราคม ๒๕๕๗ ถึงผู้ฟ้องคดี แจ้งให้หยุดปฏิบัติหน้าที่ นายกเทศมนตรีเมืองระนอง และชี้แจงให้ผู้ฟ้องคดีทราบถึงความรับผิดตามกฎหมายหากไม่หยุดปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าว การส่งการของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ตามหนังสือดังกล่าวไม่ใช่เป็นการกระทำโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไม่อาจมีคำสั่งเพิกถอนการส่งการของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ตามหนังสือดังกล่าวได้ การเม้นะสือดังกล่าวก็ได้สั่งการด้วยความใจหรือประมาทเลินเลือ เนพะเพียงหนังสือ ลับ ด่วนที่สุด ที่ รน ๐๐๒๓.๔/๑๕ ลงวันที่ ๑๘ มกราคม ๒๕๕๗ ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ยังไม่เป็นการกระทำละเมิดของเจ้าหน้าที่ของรัฐอันเกิดจากการใช้อำนาจตามกฎหมายต่อผู้ฟ้องคดีแต่อย่างใด เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ไม่ได้กระทำละเมิดต่อผู้ฟ้องคดี ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ซึ่งเป็นหน่วยงานของรัฐจึงไม่ต้องรับผิดชำระค่าเสียหายต่อผู้ฟ้องคดีในผลที่ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้กระทำการปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าว ตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๗ ส่วนที่ ผู้ฟ้องคดีได้ให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ชำระค่าเสียหายเท่ากับเงินเดือน เงินค่าตอบแทนสิทธิประโยชน์ ตั้งแต่เดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๕๗ ถึงวันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๖๑ เป็นเงินทั้งสิ้น ๑,๑๙,๐๐๐ บาท เมื่อผู้ฟ้องคดีไม่ได้ทำงานในตำแหน่งนายกเทศมนตรีอีกแล้ว ผู้ฟ้องคดีย่อมไม่มีสิทธิได้รับ ค่าตอบแทนต่างๆ ดังกล่าว และเมื่อตั้งแต่เดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๕๗ ถึงวันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๖๑ ผู้ฟ้องคดีมิได้ทำงานในตำแหน่งนายกเทศมนตรีแล้ว ผู้ฟ้องคดีก็ย่อมมีเวลาไปประกอบการงานอื่น เช่น การประกอบธุรกิจส่วนตัวเช่นที่ได้ทำก่อนได้รับเลือกเป็นนายกเทศมนตรี เป็นต้น ทำให้ ผู้ฟ้องคดีมีรายได้มากกว่าค่าตอบแทนที่ได้จากการทำงานในตำแหน่งนายกเทศมนตรี หากผู้ฟ้องคดี ไม่ประกอบการงานอื่นถือว่าผู้ฟ้องคดีไม่ขวนขวยบรรเทาความเสียหายในค่าเสียหายจำนวนนี้ และจะทำให้ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้มีส่วนทำความผิดอย่างโดยย่างหนักที่ก่อให้เกิดความเสียหายเป็นเงิน ทั้งสิ้น ๑,๑๙,๐๐๐ บาทดังกล่าวอีกด้วย ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงไม่ต้องรับผิดชำระค่าเสียหาย จำนวน ๑,๑๙,๐๐๐ บาท ตามคำฟ้องตามมาตรา ๒๒๓ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ จำนวนเงิน ๑,๑๙,๐๐๐ บาทดังกล่าวก็เป็นหนี้ในอนาคต จึงเป็นหนี้ที่ไม่แน่นอน เนื่องจาก ผู้ฟ้องคดีอาจพ้นจากการดำรงตำแหน่งนายกเทศมนตรีในเวลาใดเวลาหนึ่งในระยะเวลาเดือน กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗ ถึงวันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๖๑ ก็ได้ โดยเหตุของการพ้นจากตำแหน่งดังกล่าว อาจเกิดจากผลของกฎหมายหรือโดยเกิดจากเหตุของข้อเท็จจริงต่างๆ ก็ได้ เมื่อความเสียหาย จำนวน ๑,๑๙,๐๐๐ บาท เป็นความเสียหายที่ยังไม่มีความแน่นอน จึงต้องถือว่าความเสียหาย ดังกล่าวเป็นความเสียหายที่ศาลไม่อาจกำหนดคำบังคับให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ชำระให้แก่ผู้ฟ้องคดี ตามคำฟ้องได้ ตามนัยมาตรา ๗๒ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณา คดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ขอให้ศาลพิพากษายกฟ้อง

/ศาลปกครอง...

ศาลปกครองชั้นต้นวินิจฉัยว่า ข้อเท็จจริงในคดีนี้รับฟังได้เป็นที่ยุติว่า สาเหตุที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้มีหนังสือ ลับ ด่วนที่สุด ที่ รน ๐๐๒๓.๔/๑๕ ลงวันที่ ๑๙ มกราคม ๒๕๖๗ ถึงผู้ฟ้องคดี แจ้งให้หยุดปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งนายกเทศมนตรีเมืองระนอง และส่งผลให้ผู้ฟ้องคดีไม่สามารถเข้าปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งนายกเทศมนตรีเมืองระนอง ไม่ได้รับเงินเดือนค่าตอบแทน และสิทธิประโยชน์จากการปฏิบัติหน้าที่ เนื่องมาจากการที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ ซึ่งเดิมเคยดำรงตำแหน่งนายกเทศมนตรีเมืองระนองมาก่อน ได้ฟ้องคดีต่อศาลปกครองขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งเพิกถอนคำสั่งกระทรวงมหาดไทย ที่ ๑๙๕/๒๕๖๗ ลงวันที่ ๑๙ มีนาคม ๒๕๖๗ ที่สั่งให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ พ้นจากตำแหน่งนายกเทศมนตรีเมืองระนอง และศาลปกครองสูงสุดได้มีคำพิพากษายืนตามคำพิพากษาศาลปกครองชั้นต้นที่พิพากษาให้เพิกถอนคำสั่งกระทรวงมหาดไทย ที่ ๑๙๕/๒๕๖๗ ลงวันที่ ๑๙ มีนาคม ๒๕๖๗ โดยให้มีผลย้อนหลังไปถึงวันที่ออกคำสั่ง ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้มีหนังสือหารือแนวทางปฏิบัติในการบังคับตามคำพิพากษาไปยังศาลปกครองสูงสุด ซึ่งสำนักงานศาลปกครองได้มีหนังสือแจ้งผลการหารือ สรุปความได้ว่า คดีนี้ศาลปกครองชั้นต้น (ศาลปกครองนครศรีธรรมราช) พิพากษาให้เพิกถอนคำสั่งกระทรวงมหาดไทยที่ ๑๙๕/๒๕๖๗ ลงวันที่ ๑๙ มีนาคม ๒๕๖๗ ที่สั่งให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ พ้นจากตำแหน่งนายกเทศมนตรีเมืองระนอง ทั้งนี้ ให้มีผลย้อนหลังไปถึงวันที่ออกคำสั่ง และศาลปกครองสูงสุด มีคำพิพากษายืนตามคำพิพากษาศาลปกครองชั้นต้น โดยผลแห่งคำพิพากษาจึงถือเสมือนว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ ไม่เคยถูกให้พ้นจากตำแหน่งนายกเทศมนตรีเมืองระนอง ประกอบกับคดีนี้ปรากฏข้อเท็จจริงว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ ได้รับเลือกตั้งเมื่อวันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๖ จึงมีวาระดำรงตำแหน่งครบสี่ปีในวันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐ ตามมาตรา ๔๘ สัตต แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๕๖๖ ดังนั้น ระยะเวลาในตำแหน่งนายกเทศมนตรีเมืองระนองของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ จึงยังไม่หมดวาระ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ซึ่งมีอำนาจหน้าที่ควบคุมดูแลเทศบาล จึงต้องดำเนินการให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ กลับเข้ามารับตำแหน่งนายกเทศมนตรีเมืองระนองจนครบวาระตามกฎหมายต่อไป แต่เมื่อระบบกรุงเทียนถึงการได้ฯ ที่ผู้ฟ้องคดีได้กระท้ำในระหว่างดำรงตำแหน่งนายกเทศมนตรี เมืองระนอง ตามมาตรา ๑๙ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ จากนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มีหนังสือกระทรวงมหาดไทย ลับ ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๘๐๔.๓/๐๒๖๓ ลงวันที่ ๑๙ มกราคม ๒๕๖๗ สั่งการให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ในฐานะที่มีอำนาจหน้าที่ควบคุมดูแลเทศบาล ตามมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๕๖๖ ดำเนินการให้ผู้ฟ้องคดี หยุดปฏิบัติหน้าที่นายกเทศมนตรีเมืองระนอง และแจ้งให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ กลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ ในตำแหน่งนายกเทศมนตรีเมืองระนองแทนผู้ฟ้องคดีเพื่อให้การดำเนินการตามคำพิพากษา ศาลปกครองสูงสุดในคดีหมายเลขแดงที่ อ. ๑๑๗/๒๕๖๘ เป็นไปด้วยความถูกต้อง ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓

/ จึงมีหนังสือ...

จึงมีหนังสือ ลับ ด่วนที่สุด ที่ รน ๐๐๒๓.๔/๑๕ ลงวันที่ ๑๙ มกราคม ๒๕๕๘ ถึงผู้พ้องคิด แจ้งให้หยุดปฏิบัติหน้าที่ตำแหน่งนายกเทศมนตรีเมืองระนอง จากข้อเท็จจริงดังกล่าวนี้จึงเห็นได้ว่าการที่ผู้พ้องคิดต้องหยุดปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งนายกเทศมนตรีเมืองระนอง ไม่ได้เป็นกรณีที่เป็นการพ้นจากตำแหน่งตามมาตรา ๔๙ ปัญจก แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๕๙๖ หรือถูกสั่งให้ระงับการปฏิบัติหน้าที่ไว้ก่อนตามมาตรา ๗๒ แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน แต่เป็นกรณีของ การใช้อำนาจหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคิดที่ ๓ ในฐานะที่เป็นผู้ควบคุมดูแลเทศบาลในจังหวัดนั้นๆ ให้ปฏิบัติการตามอำนาจหน้าที่โดยถูกต้องตามกฎหมายตามมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติ ดังกล่าว เพื่อให้เป็นไปตามที่ศาลปกครองสูงสุดได้มีคำพิพากษายืนตามคำพิพากษาของ ศาลปกครองชั้นต้น ที่พิพากษาให้เพิกถอนคำสั่งกระทรวงมหาดไทย ที่ ๑๕๕/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๑๙ มีนาคม ๒๕๕๗ โดยให้มีผลย้อนหลังไปถึงวันที่ออกคำสั่ง ซึ่งผลแห่งคำพิพากษาดังกล่าว ถือสมേอันว่า ผู้ถูกฟ้องคิดที่ ๖ ไม่เคยถูกให้พ้นจากตำแหน่งนายกเทศมนตรีเมืองระนอง และ เมื่อระยะเวลาในตำแหน่งนายกเทศมนตรีเมืองระนองของผู้ถูกฟ้องคิดที่ ๖ ยังไม่หมดควรจะ ผู้ถูกฟ้องคิดที่ ๓ จึงต้องดำเนินการให้ผู้ถูกฟ้องคิดที่ ๖ เข้าปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งนายกเทศมนตรี เมืองระนอง ประกอบกับที่มาตรา ๔๙ ทว แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๕๙๖ ได้บัญญัติ ให้เทศบาลมีนายกเทศมนตรีเพียงคนเดียว ผู้ถูกฟ้องคิดที่ ๓ ในฐานะที่มีอำนาจหน้าที่ควบคุมดูแล เทศบาลเมืองระนองตามกฎหมาย จึงมีอำนาจที่จะใช้ดุลพินิจในการดำเนินการเพื่อให้การปฏิบัติงาน ของเทศบาลเมืองระนองได้เป็นไปโดยถูกต้องตามกฎหมาย ดังนั้น การที่ผู้ถูกฟ้องคิดที่ ๓ ได้มีหนังสือ ลับ ด่วนที่สุด ที่ รน ๐๐๒๓.๔/๑๕ ลงวันที่ ๑๙ มกราคม ๒๕๕๘ ถึงผู้พ้องคิด แจ้งให้หยุดปฏิบัติหน้าที่ตำแหน่งนายกเทศมนตรีเมืองระนอง ส่งผลให้ผู้พ้องคิดไม่สามารถเข้าปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งดังกล่าว ทำให้ไม่ได้รับ เงินเดือน ค่าตอบแทน และสิทธิประโยชน์จากการปฏิบัติหน้าที่ ผู้ถูกฟ้องคิดที่ ๑ จะต้องรับผิด ในความเสียหายดังกล่าวหรือไม่ นั้น เห็นว่า เมื่อข้อเท็จจริงในคดีนี้ปรากฏว่า ผู้พ้องคิดซึ่งได้รับ การเลือกตั้งให้ดำรงตำแหน่งนายกเทศมนตรีเมืองระนอง จากการเลือกตั้งเมื่อวันที่ ๑๑ พฤษภาคม ๒๕๕๗ และคณะกรรมการการเลือกตั้งได้ประกาศผลการเลือกตั้งนายกเทศมนตรี เมืองระนองเมื่อวันที่ ๓ มิถุนายน ๒๕๕๗ ผู้พ้องคิดเป็นผู้ได้รับเลือกตั้งให้ดำรงตำแหน่ง นายกเทศมนตรีเมืองระนอง ตั้งแต่วันที่ ๑๑ พฤษภาคม ๒๕๕๗ และจะครบวาระดำรงตำแหน่ง

/ในวันที่...

ในวันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๖๗ โดยชอบด้วยกฎหมายเช่นกัน และไม่มีกรณีที่ผู้ฟ้องคดีต้องพ้นจากตำแหน่งหรือต้องถูกระงับการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๕๙๖ แต่จากการที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้มีหนังสือ ลับ ด่วนที่สุด ที่ รน ๐๐๒๓.๔/๑๕ ลงวันที่ ๑๘ มกราคม ๒๕๖๗ ถึงผู้ฟ้องคดี เจ้งให้หยุดปฏิบัติหน้าที่นายกเทศมนตรีเมืองระนอง ซึ่งแม้จะเป็นการดำเนินการโดยชอบด้วยกฎหมาย ภายใต้กรอบของกฎหมายก็ตาม แต่ก็ทำให้ผู้ฟ้องคดี ซึ่งไม่ปรากฏว่าได้กระทำการใดๆ ที่เป็นการฝ่าฝืนต่อกฎหมายในการเข้ามาดำรงตำแหน่ง นายกเทศมนตรีเมืองระนองต้องได้รับความเสียหาย ไม่สามารถเข้าปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่ง ดังกล่าวได้ ไม่ได้รับเงินเดือน ค่าตอบแทน และสิทธิประโยชน์จากการปฏิบัติหน้าที่จนครบวาระ ตามที่กฎหมายกำหนดไว้ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ก็ต้องรับผิดจากการใช้อำนาจตามกฎหมายของ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ตามหลักความรับผิดของรัฐโดยปราศจากความผิด ซึ่งเป็นความรับผิดอย่างอื่น ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ อันเกิดจากการใช้อำนาจตามกฎหมายที่ศาลอาจกำหนดคำบังคับให้ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เยียวยาความเสียหายให้แก่ผู้ฟ้องคดีได้ ตามมาตรา ๕ วรรคหนึ่ง (๓) และ มาตรา ๗๒ วรรคหนึ่ง (๓) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒

ปัญหาที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จะต้องรับผิดเพื่อยเยียวยาความเสียหายให้แก่ผู้ฟ้องคดี เพียงใด นั้น เห็นว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ได้รับการเลือกตั้งให้ดำรงตำแหน่งนายกเทศมนตรี เมืองระนองตั้งแต่วันที่ ๑๑ พฤษภาคม ๒๕๕๗ และจะครบวาระดำรงตำแหน่งในวันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๖๑ ตามมาตรา ๔๔ สัตต แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๕๙๖ แต่ต้องหยุดการปฏิบัติหน้าที่ตามคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ นับตั้งแต่วันที่ ๑๘ มกราคม ๒๕๖๗ ซึ่งยังคงเหลือระยะเวลาการดำรงตำแหน่งตามวาระอีก ๒๗ เดือน ๒๔ วัน โดยผู้ฟ้องคดีอ้างมา ในคำฟ้องและคำขอว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ ไม่จ่ายเงินเดือน จำนวน ๓๐,๐๐๐ บาท เงินค่าตอบแทนประจำตำแหน่ง จำนวน ๘,๐๐๐ บาท และเงินค่าตอบแทนพิเศษ จำนวน ๘,๐๐๐ บาท รวมเป็น เงินเดือนละ ๔๖,๐๐๐ บาท โดยให้เริ่มนับตั้งแต่เดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๖๗ ถึงวันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๖๑ ดังนั้น ค่าเยียวยาความเสียหายที่ผู้ฟ้องคดีควรจะได้รับจากการที่ต้องหยุดปฏิบัติหน้าที่ ในตำแหน่งนายกเทศมนตรีเมืองระนองก่อนครบวาระดำรงตำแหน่ง จึงได้แก่ เงินเดือนที่ ผู้ฟ้องคดีควรจะได้รับนับตั้งแต่เดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๖๗ ไปจนถึงวันที่จะครบวาระการดำรง ตำแหน่งในวันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๖๑ ตามคำฟ้องและคำขอ คิดเป็นเงินจำนวน ๘๑๗,๖๗๗.๔๒ บาท ตามนัยข้อ ๖ วรรคหนึ่ง และข้อ ๘ ของระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินเดือน เงินค่าตอบแทน และประโยชน์ตอบแทนอย่างอื่นของนายกเทศมนตรี รองนายกเทศมนตรี ประธานสภาเทศบาล รองประธานสภาเทศบาล สมาชิกสภาเทศบาล

/เลขานุการ...

เลขานุการนายกเทศมนตรี ที่ปรึกษานายกเทศมนตรี และการจ่ายค่าเบี้ยประชุมกรรมการสภากเทศบาล พ.ศ. ๒๕๕๔ ส่วนค่าเยียวยาความเสียหายในส่วนของเงินค่าตอบแทนประจำตำแหน่ง ๘,๐๐๐ บาท ต่อเดือน และเงินค่าตอบแทนพิเศษ ๘,๐๐๐ บาท ต่อเดือน นั้น เห็นว่า เงินดังกล่าวให้เป็นเงินค่าตอบแทนสำหรับในการปฏิบัติหน้าที่ตำแหน่งนายกเทศมนตรีจริง ๆ เท่านั้น เมื่อกรณีนี้ผู้ฟ้องคดีไม่ได้ปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งนายกเทศมนตรีเมืองระนองแล้ว ในช่วงระยะเวลาดังกล่าวก็ไม่มีเหตุที่จะทำให้ได้รับเงินค่าตอบแทนประจำตำแหน่ง ๘,๐๐๐ บาท ต่อเดือน และเงินค่าตอบแทนพิเศษ ๘,๐๐๐ บาท ต่อเดือน สำหรับตำแหน่งนายกเทศมนตรีเมืองระนองแต่อย่างใด และพิพากษาให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ชำระเงินค่าเยียวยาความเสียหายเป็นเงินจำนวน ๘๗๙,๖๗๗.๔๒ บาท ให้แก่ผู้ฟ้องคดี กับให้คืนค่าธรรมเนียมศาลบางส่วนตามส่วนของการชนะคดีให้แก่ผู้ฟ้องคดี โดยให้ชำระให้แล้วเสร็จภายใน ๖๐ วัน นับแต่วันที่คดีถึงที่สุด คำขออื่นออกจากนี้ให้ยก

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ อุทธรณ์ว่า คดีนี้มีมูลค่าดีมาจากกรณีผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีคำสั่งกระตรวจหาดใหญ่ ที่ ๑๔๕/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๑๙ มีนาคม ๒๕๕๗ ให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ พ้นจากตำแหน่งนายกเทศมนตรีเมืองระนอง ต่อมา ศาลปกครองสูงสุดได้มีคำพิพากษา คดีหมายเลขแดงที่ ๐. ๑๑๑/๒๕๕๘ ให้เพิกถอนคำสั่งดังกล่าว และให้มาย้อนหลังไปถึงวันที่ออกคำสั่ง ผลแห่งคำพิพากษาจึงเสมือนว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ ไม่เคยถูกให้พ้นจากตำแหน่งนายกเทศมนตรีเมืองระนอง ดังนั้น การที่ผู้ฟ้องคดีได้เข้ามาดำรงตำแหน่งนายกเทศมนตรีเมืองระนองในขณะที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ ไม่เคยถูกให้พ้นจากตำแหน่งดังกล่าว จึงเป็นการดำรงตำแหน่งนายกเทศมนตรีเมืองระนองซ้ำซ้อนกัน การดำรงตำแหน่งนายกเทศมนตรีเมืองระนองของผู้ฟ้องคดีจึงไม่ชอบด้วยกฎหมาย เนื่องจากมาตรา ๔ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๕๙๖ บัญญัติให้เทศบาลมีนายกเทศมนตรีเพียงคนเดียว และเมื่อการแจ้งให้ผู้ฟ้องคดีหยุดปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งนายกเทศมนตรีเมืองระนอง เป็นการใช้ดุลพินิจตามอำนาจหน้าที่โดยชอบด้วยกฎหมาย มิได้เป็นการกระทำละเมิดต่อผู้ฟ้องคดีการกระทำของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงไม่ได้ทำให้ผู้ฟ้องคดีเสียสิทธิที่จะได้รับค่าสินไหมทดแทนแต่อย่างใด และเมื่อไม่เป็นความรับผิดทางละเมิดแล้ว จึงไม่อาจปรับเป็นความรับผิดอย่างอื่นได้ เนื่องจากศาลกำหนดประเด็นเฉพาะความรับผิดทางละเมิดเท่านั้น มิได้กำหนดประเด็นเรื่องความรับผิดอย่างอื่น การที่ศาลปกครองชี้ต้นพิพากษาให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เยียวยาความเสียหายให้แก่ผู้ฟ้องคดี จึงเป็นการพิพากษานอกประเด็น

ขอให้ศาลปกครองสูงสุดพิพากษากลับคำพิพากษาศาลปกครองชี้ต้นเป็นยกฟ้อง

/ผู้ฟ้องคดี...

ผู้ฟ้องคดีแก้อุทธรณ์ว่า ผู้ฟ้องคดีเข้ามาดำเนินการตามหนังสือของนายกเทศมนตรีเมืองระนอง แทนตำแหน่งที่ว่างลงจากการเลือกตั้งโดยชอบด้วยกฎหมาย การที่ผู้ฟ้องคดีต้องหยุดปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งดังกล่าว ไม่ได้เป็นการพ้นจากตำแหน่งตามมาตรา ๔๙ ปัญจศ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๕๖๖ หรือถูกส่งให้รับการปฏิบัติหน้าที่ไว้ก่อนตามมาตรา ๗๗ แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน แต่เป็นกรณีที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ใช้อำนาจหน้าที่ในฐานะเป็นผู้ควบคุม กำกับ ดูแลเทศบาลในจังหวัดนั้น ๆ ให้ปฏิบัติการตามอำนาจหน้าที่โดยถูกต้อง ตามกฎหมายตามนัยมาตรา ๗๗ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๕๖๖ โดยมีหนังสือ ลับ ด่วนที่สุด ที่ รน ๐๐๒๓.๔/๑๕ ลงวันที่ ๑๙ มกราคม ๒๕๖๘ แจ้งให้ผู้ฟ้องคดีหยุดปฏิบัติหน้าที่ ในตำแหน่งนายกเทศมนตรีเมืองระนอง เพื่อให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ กลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่ง ดังกล่าว ซึ่งเป็นการใช้อำนาจทางปกครองก่อให้เกิดผลกระทบต่อสิทธิของผู้ฟ้องคดี อันเป็นกรณีพิพาทเกี่ยวกับความรับผิดอย่างอื่นของหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐอันเกิดจาก การใช้อำนาจตามกฎหมาย หรือจากกฎ คำสั่งทางปกครอง หรือคำสั่งอื่น ดังนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ในฐานะต้นสังกัดของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ต้องรับผิดจากการกระทำของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ โดยชดใช้ค่าตอบแทนตามวาระที่เหลืออยู่ในการดำเนินการตามหนังสือของนายกเทศมนตรีเมืองระนองให้แก่ผู้ฟ้องคดี การที่ศาลปกครองชี้ต้นพิพากษาให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ชำระค่าเยียวยาความเสียหายเป็นเงินจำนวน ๔๗,๖๗๗.๔๒ บาท ให้แก่ผู้ฟ้องคดี กับให้คืนค่าธรรมเนียมศาลบางส่วนตามส่วนของการชนะคดีให้แก่ผู้ฟ้องคดี มิใช่การพิพากษานอกประเด็น คำพิพากษาของศาลปกครองชี้ต้น ขอบคุณ

ขอให้ศาลปกครองสูงสุดพิพากษายืนตามคำพิพากษาของศาลปกครองชี้ต้น

คดีนี้ศาลปกครองสูงสุดไม่จัดให้มีการนั่งพิจารณาคดี คู่กรณีไม่ได้ยื่นคำแกล้ง เป็นหนังสือ และไม่ได้แจ้งความประสังค์ให้ศาลมัดให้มีการนั่งพิจารณาคดี

ศาลปกครองสูงสุดได้ตรวจพิจารณาพยานหลักฐานในคำฟ้อง คำให้การ คำคัดค้านคำให้การ คำให้การเพิ่มเติม คำอุทธรณ์ และคำแก้อุทธรณ์ แล้ว

ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ได้รับเลือกตั้งให้ดำรงตำแหน่ง นายกเทศมนตรีเมืองระนองคนใหม่ แทนผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ ซึ่งพ้นจากตำแหน่งนายกเทศมนตรี เมืองระนอง ตามคำสั่งกระทรวงมหาดไทยที่ ๑๙๕/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๑๙ มีนาคม ๒๕๕๗ เนื่องจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ ได้กระทำการที่เป็นการขัดกันแห่งผลประโยชน์ตามมาตรา ๒๖๗ ประกอบกับมาตรา ๒๘๔ วรรคสิบ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ โดยเป็นหุ้นส่วนผู้จัดการ ห้างหุ้นส่วนจำกัด ข้ามสมุทรชนส่ง พฤติการณ์จึงเป็นการปฏิบัติ

/ฝ่าย...

ฝ่าฝืนต่อความสงบเรียบร้อยตามมาตรา ๗๓ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๕๙๖ โดยคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดรองเป็นผู้จัดให้มีการเลือกตั้งแทนตำแหน่งที่ว่าง เมื่อวันที่ ๑๑ พฤษภาคม ๒๕๕๗ และประกาศผลการเลือกตั้งนายกเทศมนตรีเมืองรองของ เมื่อวันที่ ๓ มิถุนายน ๒๕๕๗ ผู้ฟ้องคดีจึงดำเนินการแทนนายกเทศมนตรีเมืองรองตั้งแต่วันที่ ๑๑ พฤษภาคม ๒๕๕๗ และจะครบวาระดำเนินการแทนในวันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๖๑ ระหว่างที่ ผู้ฟ้องคดีดำเนินการแทนนายกเทศมนตรีเมืองรอง ศาลปกครองสูงสุดได้มีคำพิพากษาในคดีหมายเลขแดงที่ อ. ๑๗๗๗/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๕๘ พิพากษายืนตามคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น (ศาลปกครองนครศรีธรรมราช) ให้เพิกถอนคำสั่งกระทรวงมหาดไทย ที่ ๑๙๕/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๑๙ มีนาคม ๒๕๕๗ ที่ให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ พ้นจากตำแหน่ง นายกเทศมนตรีเมืองรอง และให้มีผลย้อนหลังไปถึงวันที่ออกคำสั่ง ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้มีหนังสือลงวันที่ ๙ พฤษภาคม ๒๕๕๘ หารือแนวทางปฏิบัติในการบังคับตามคำพิพากษา ไปยังศาลปกครองสูงสุด สำนักงานศาลปกครองได้มีหนังสือลงวันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๕๘ เจ้งผล การหารือว่า ศาลปกครองสูงสุดได้พิจารณาข้อหารือแล้ว มีคำสั่งให้เจ้งมติของศาลปกครองสูงสุด สรุปว่า คดีนี้ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษาให้เพิกถอนคำสั่งกระทรวงมหาดไทย ที่ ๑๙๕/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๑๙ มีนาคม ๒๕๕๗ ที่สั่งให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ พ้นจากตำแหน่งนายกเทศมนตรีเมืองรอง ทั้งนี้ ให้มีผลย้อนหลังไปถึงวันที่ออกคำสั่ง และศาลปกครองสูงสุดมีคำพิพากษายืนตามคำพิพากษา ศาลปกครองชั้นต้น โดยผลแห่งคำพิพากษาจึงถือเสมอว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ ไม่เคยถูกให้พ้นจาก ตำแหน่งนายกเทศมนตรีเมืองรอง ประกอบกับคดีนี้ปรากฏข้อเท็จจริงว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ ได้รับเลือกตั้งเมื่อวันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ จึงมีวาระดำเนินการแทนกรอบสี่ปีในวันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐ ตามมาตรา ๔ สัตต แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๕๙๖ ดังนั้น ระยะเวลาในตำแหน่งนายกเทศมนตรีเมืองรองของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ จึงยังไม่หมดควร ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ซึ่งมีอำนาจหน้าที่ควบคุมดูแลเทศบาลจึงต้องดำเนินการให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ กลับเข้ามาดำเนินการแทนนายกเทศมนตรีเมืองรองของจังหวัดวาระตามกฎหมายต่อไป แต่ไม่ กระทบกระทেื่อนถึงการใดๆ ที่ผู้ฟ้องคดีได้กระทำในระหว่างดำเนินการแทนนายกเทศมนตรี เมืองรอง ตามมาตรา ๑๙ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้มีหนังสือแจ้งผลการหารือแนวทางในการบังคับคดีตามคำพิพากษา ศาลปกครองสูงสุดดังกล่าวให้ผู้เกี่ยวข้องทราบ โดยมีหนังสือ ลับ ด่วนที่สุด ที่ รน ๐๐๗๓.๔/๘๖๖๗ ลงวันที่ ๑๑ ธันวาคม ๒๕๕๘ เจ้งให้ผู้ฟ้องคดีทราบและพิจารณาดำเนินการตามคำพิพากษา และมติของศาลปกครองสูงสุด และมีหนังสือลงวันที่ ๑๑ ธันวาคม ๒๕๕๘ แจ้งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ ทราบ รวมถึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๕๘ แจ้งให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ทราบและดำเนินการ

/ต่อไป...

ต่อไป นอกราชอาณาจักร ผู้พ้องคิดได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๕๘ ถึงผู้ถูกฟ้องคิดที่ ๓ ซึ่งแจ้งว่า การเข้าสู่ตำแหน่งนายกเทศมนตรีเมืองระนองของผู้พ้องคิดนั้น ได้รับการเลือกตั้งขอบด้วย ระยะเบียงและกฎหมายทุกประการ การพ้นจากตำแหน่งดังกล่าวจึงต้องเป็นไปตามมาตรา ๔๙ ปัญญา แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๕๙๖ ผู้พ้องคิดไม่มีเหตุหรือเข้าข่ายต้องพ้นจากตำแหน่ง ต่อมากลับถูกฟ้องคิดที่ ๖ ได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๕๘ ถึงผู้ถูกฟ้องคิดที่ ๓ แจ้งความประสังค์ขอเข้าดำรงตำแหน่งนายกเทศมนตรีเมืองระนองจังหวัดภูริหารตามกฎหมายตั้งแต่วันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๕๘ เป็นต้นไป จากนั้น ผู้ถูกฟ้องคิดที่ ๓ จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๕๘ แจ้งให้ผู้พ้องคิดพิจารณา毛病อย่างในหน้าที่ให้แล้วเสร็จภายในวันที่ ๑๙ ธันวาคม ๒๕๕๘ ถึงผู้ถูกฟ้องคิดที่ ๓ แจ้งว่า มีแนวทางปฏิบัติตามบันทึกของคณะกรรมการคุณธรรม เรื่องเรื่องที่ ๗๕/๒๕๕๑ ข้อเท็จจริง เป็นไปในทิศทางเดียวกับคำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ให้พิกถอนคำสั่งกระทรวงมหาดไทย โดยไม่ได้พิพากษาให้ผู้ถูกฟ้องคิดที่ ๖ กลับเข้าสู่ตำแหน่ง ไม่ได้พิพากษาให้การเลือกตั้งที่ผ่านมา เป็นโมฆะ จึงไม่มีเหตุตามกฎหมายหรือคำสั่งให้ผู้พ้องคิดพ้นจากตำแหน่ง ผู้ถูกฟ้องคิดที่ ๓ จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๙ ธันวาคม ๒๕๕๘ ถึงผู้ถูกฟ้องคิดที่ ๒ รายงานผลให้ทราบ พร้อมกับหารือแนวทางปฏิบัติในการบังคับคดีให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลปกครองสูงสุด ต่อมากลับถูกฟ้องคิดที่ ๒ จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๕๘ ถึงผู้ถูกฟ้องคิดที่ ๓ ตอบข้อหารือว่า รายงานกระบวนการพิจารณาของศาลปกครองสูงสุดถือเป็นส่วนหนึ่งของสำนวนคดี ผู้ถูกฟ้องคิดที่ ๓ จึงสามารถปฏิบัติตามรายงานกระบวนการพิจารณาของศาลปกครองสูงสุดได้ โดยเมื่อศาลมีคำพิพากษา ได้มีคำพิพากษาแล้ว ผู้ถูกฟ้องคิดที่ ๖ จึงดำรงตำแหน่งนายกเทศมนตรีเมืองระนองมาตลอด สามารถกลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ได้นับแต่นั้นมา สำหรับผู้พ้องคิดยื่อมไม่อาจดำรงตำแหน่ง และปฏิบัติหน้าที่นายกเทศมนตรีเมืองระนองได้อีก ทั้งนี้ เป็นไปโดยผลของคำพิพากษา โดยผู้ถูกฟ้องคิดที่ ๑ ไม่ต้องมีคำสั่งให้ผู้พ้องคิดพ้นจากตำแหน่ง เพราะเหตุนี้อีก ผู้ถูกฟ้องคิดที่ ๓ จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๕๘ แจ้งให้ผู้พ้องคิดทราบและดำเนินการตามหนังสือ กระทรวงมหาดไทย เรื่อง หารือแนวทางในการบังคับตามคำพิพากษาศาลปกครองสูงสุด โดยในวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๕๘ และวันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๕๘ ผู้ถูกฟ้องคิดที่ ๖ ได้ไปปฏิบัติหน้าที่ตำแหน่งนายกเทศมนตรีเมืองระนอง ปรากฏว่า ผู้พ้องคิดยังคงปฏิบัติหน้าที่นายกเทศมนตรี เมืองระนองอยู่ ผู้ถูกฟ้องคิดที่ ๓ จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๕๘ และหนังสือลงวันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๕๘ รายงานให้ผู้ถูกฟ้องคิดที่ ๒ ทราบประเด็นปัญหาในการเข้าปฏิบัติหน้าที่ นายกเทศมนตรีเมืองระนองและขอหารือแนวทางปฏิบัติเพื่อให้เกิดความชัดเจนและถูกต้องตาม ระเบียบกฎหมาย ต่อมากลับถูกฟ้องคิดที่ ๒ ได้มีหนังสือ ลับ ด่วนที่สุด ลงวันที่ ๑๙ มกราคม ๒๕๕๙

/ถึงผู้ถูกฟ้องคิด...

ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ แจ้งว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้พิจารณารายงานผลการดำเนินการดังกล่าวแล้ว เห็นว่า เพื่อให้การดำเนินการตามคำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดเป็นไปด้วยความถูกต้อง จึงให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ในฐานะที่มีอำนาจควบคุมดูแลเทศบาลตามมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๕๙๖ ดำเนินการแจ้งให้ผู้ฟ้องคดีหยุดปฏิบัติหน้าที่นายกเทศมนตรีเมืองร่อนอง ตามคำพิพากษาศาลปกครองสูงสุด คดีหมายเลขแดงที่ อ. ๑๗๑/๒๕๕๘ ประกอบกับรายงาน กระบวนการพิจารณาของศาลปกครองสูงสุด จากนั้นผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๙ มกราคม ๒๕๕๘ ถึงผู้ฟ้องคดี แจ้งให้หยุดปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งนายกเทศมนตรีเมืองร่อนอง ผู้ฟ้องคดีไม่เห็นด้วยกับคำสั่งดังกล่าว จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๙ มกราคม ๒๕๕๘ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ชี้แจงข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายทั้งเหตุผลที่ผู้ฟ้องคดีไม่ต้องหยุดปฏิบัติหน้าที่ และมีหนังสือลงวันที่ ๒๑ มกราคม ๒๕๕๘ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ อีกครั้ง เพื่อขอให้เพิกถอนคำสั่งที่ให้ผู้ฟ้องคดีหยุดปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งนายกเทศมนตรีเมืองร่อนอง ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้รับหนังสือทั้งสองฉบับดังกล่าวแล้วแต่ไม่ได้ดำเนินการใด ๆ ผู้ฟ้องคดีได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหายเนื่องจากไม่ได้รับเงินเดือนและประโยชน์ตอบแทนอย่างอื่น จึงนำคดีมาฟ้องต่อศาล ขอให้เพิกถอนคำสั่งที่ให้ผู้ฟ้องคดีหยุดปฏิบัติหน้าที่ และมีคำสั่งกลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ กับให้จ่ายเงินค่าตอบแทนและสิทธิประโยชน์แก่ผู้ฟ้องคดี ศาลปกครองชั้นต้นรับคำฟ้องเฉพาะข้อหาที่ขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จ่ายเงินให้ผู้ฟ้องคดีไว้พิจารณา ต่อมา ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษาให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ชำระเงินค่าเยียวยาความเสียหายเป็นเงิน จำนวน ๘๑๙,๖๗๗.๔๒ บาท ให้แก่ผู้ฟ้องคดี กับให้คืนค่าธรรมเนียมศาลบางส่วนตามส่วนของการชนะคดีให้แก่ผู้ฟ้องคดี โดยให้ชำระให้แล้วเสร็จภายใน ๖๐ วัน นับแต่วันที่คดีถึงที่สุด คำขออื่นนอกจากนี้ให้ยก ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไม่เห็นด้วย จึงยื่นอุทธรณ์คำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้นต่อศาลปกครองสูงสุด

ศาลปกครองสูงสุดได้ตรวจพิจารณาภูมายะ ระบุเบียบ และข้อบังคับที่เกี่ยวข้อง ประกอบด้วยแล้ว

คดีมีประเด็นที่จะต้องวินิจฉัยตามอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จะต้องรับผิดชำระเงินให้แก่ผู้ฟ้องคดี หรือไม่ เพียงใด

คดีนี้ศาลปกครองชั้นต้นมีคำสั่งรับคำฟ้องเฉพาะข้อหาที่ฟ้องขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ชำระเงินแก่ผู้ฟ้องคดี จึงมีปัญหาที่ต้องพิจารณาในชั้นอุทธรณ์เฉพาะความรับผิดของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เท่านั้น

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า พระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๕๙๖ มาตรา ๔ ทวีบัญญัติว่า ให้เทศบาลมีนายกเทศมนตรีคนหนึ่งซึ่งมาจาก การเลือกตั้งโดยตรงของประชาชน ตามกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น มาตรา ๔ สัตห

/บัญญัติว่า...

บัญญัติว่า ให้นายกเทศมนตรีดำรงตำแหน่งนับตั้งแต่วันเลือกตั้ง และมีระยะเวลาดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปีนับแต่วันเลือกตั้ง มาตรา ๔๕ ปัญจทศ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า นายกเทศมนตรีพ้นจากตำแหน่งเมื่อ (๑) ถึงคราวออกตามวาระ (๒) ตาย (๓) ลาออกจากตำแหน่งนั้นสืบต่อผู้ว่าราชการจังหวัด (๔) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๔๙ เบญจ (๕) กระทำการฝ่าฝืนมาตรา ๔๙ จตุทศ (๖) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยสั่งให้พ้นจากตำแหน่งตามมาตรา ๖๒ ตรี วรรคห้า หรือมาตรา ๗๓ (๗) ถูกจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก (๘) ราชภูมิสิทธิเลือกตั้งในเขตเทศบาลมีจำนวนไม่น้อยกว่าสามในสี่ของจำนวนผู้มีสิทธิเลือกตั้งที่มาลงคะแนนเสียง เห็นว่านายกเทศมนตรีไม่สมควรดำรงตำแหน่งต่อไปตามกฎหมายว่าด้วยการลงคะแนนเสียงเพื่อออกถนนมาชิกสภาพห้องถินหรือผู้บริหารห้องถิน มาตรา ๗๑ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดมีอำนาจหน้าที่ควบคุมดูแลเทศบาลในจังหวัดนั้นให้ปฏิบัติการตามอำนาจหน้าที่โดยถูกต้องตามกฎหมาย ในกรณีให้มีอำนาจหน้าที่เช่นเดียวกันนี้ แต่ต้องได้รับการตรวจสอบโดยเทศบาล และตรวจสอบกิจการ เรียกรายงานและเอกสารหรือสถิติใด ๆ จากเทศบาล มาตรา ๗๒ ตรวจสอบโดยเทศบาลหรือผู้พนักงานเทศบาลมาชี้แจงหรือสอบถามก็ได้ มาตรา ๗๓ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า เมื่อนายอำเภอ ในกรณีแห่งเทศบาลตำบลในอำเภอนั้น หรือผู้ว่าราชการจังหวัด ในกรณีแห่งเทศบาลเมืองและเทศบาลนคร เห็นว่า นายกเทศมนตรี หรือรองนายกเทศมนตรีผู้ได้ปฏิบัติการของเทศบาลไปในทางที่อาจเป็นการเสียหายแก่เทศบาล หรือเสียหายแก่ราชการ และนายอำเภอหรือผู้ว่าราชการจังหวัด แล้วแต่กรณี ได้เช่นเดียวกันนี้ แต่ต้องได้รับการปฏิบัติตาม นายอำเภอหรือผู้ว่าราชการจังหวัด แล้วแต่กรณี มีอำนาจที่จะสั่งเพิกถอนหรือสั่งให้ระงับการปฏิบัติของนายกเทศมนตรีหรือรองนายกเทศมนตรีนั้นไว้ก่อนได้ แล้วให้ผู้ว่าราชการจังหวัดรับรายงานรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยทราบภายในกำหนดสิบหัวันนับแต่วันที่มีคำสั่งเพื่อให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยพิจารณาสั่งการตามสมควร มาตรา ๗๓ บัญญัติว่า ในกรณีที่ผู้ว่าราชการจังหวัดเห็นว่า นายกเทศมนตรี... ปฏิบัติการฝ่าฝืนต่อความสงบเรียบร้อยหรือสวัสดิภาพของประชาชน ละเลยไม่ปฏิบัติตามหรือปฏิบัติการไม่ชอบด้วยอำนาจหน้าที่ หรือมีความประพฤติในทางจนนำไปซึ่งความเสื่อมเสียแก่ศักดิ์ตำแหน่ง หรือแก่เทศบาล หรือแก่ราชการ ให้เสนอความเห็นต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยพร้อมด้วยหลักฐาน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยอาจใช้ดุลพินิจสั่งให้นายกเทศมนตรี รองนายกเทศมนตรี ประธานสภาพเทศบาล หรือรองประธานสภาพเทศบาลพ้นจากตำแหน่งก็ได้ คำสั่งของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยให้เป็นที่สุด และระบุเบี้ยบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๓ ข้อ ๔๒ กำหนดว่า ในกรณีพิพากษาหรือมีคำสั่งชี้ขาดคดี ศาลมีภัยข้อกฎหมายอันเกี่ยวด้วยความสงบเรียบร้อยของประชาชนขึ้นวินิจฉัย และพิพากษาหรือคำสั่งไปก็ได้

/ คดีนี้...

คดีนี้ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ได้รับเลือกตั้งให้ดำรงตำแหน่ง กำหนดว่า ในการพิพากษาหรือมีคำสั่งชี้ขาดคดี ศาลจะยกข้อกฎหมายอันเกี่ยวด้วยความสงบเรียบร้อยของประชาชนขึ้นในใจนัย แล้วพิพากษาหรือมีคำสั่งไปได้ นายกเทศมนตรีเมืองระนอง ตามที่คณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดระบุนองได้จัดให้มีการเลือกตั้งแทนตำแหน่งที่ว่างลงตั้งแต่วันที่ ๑๑ พฤษภาคม ๒๕๕๗ และจะครบวาระดำรงตำแหน่งในวันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๖๑ ระหว่างที่ผู้ฟ้องคดีดำรงตำแหน่งนายกเทศมนตรีเมืองระนองอยู่นั้น ศาลปกครองสูงสุดได้มีคำพิพากษานอกคดีหมายเลขแดงที่ อ. ๑๑๗/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๕๘ พิพากษายืนตามคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น (ศาลปกครองนครศรีธรรมราช) ให้เพิกถอนคำสั่งกระตรวจหาดใหญ่ที่ ๑๔๕/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๑๘ มีนาคม ๒๕๕๗ ที่ให้ผู้ฟ้องคดีในคดีดังกล่าวซึ่งเป็นผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ ในคดีนี้ พ้นจากตำแหน่งนายกเทศมนตรีเมืองระนองโดยไม่ผลย้อนหลังตั้งแต่วันที่ออกคำสั่งเป็นต้นไป ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ ได้เดินทางไปปฏิบัติหน้าที่นายกเทศมนตรีเมืองระนองเมื่อวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๕๘ และวันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๕๘ แต่ไม่สามารถเข้าไปปฏิบัติหน้าที่ได้ เนื่องจากผู้ฟ้องคดียังคงปฏิบัติหน้าที่นายกเทศมนตรีเมืองระนองอยู่ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๙ มกราคม ๒๕๕๙ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ แจ้งว่า เพื่อให้การดำเนินการตามคำพิพากษาศาลปกครองสูงสุด เป็นไปด้วยความถูกต้อง ให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ในฐานะที่มีอำนาจควบคุมดูแลเทศบาลเมืองระนองดำเนินการแจ้งให้ผู้ฟ้องคดีหยุดปฏิบัติหน้าที่นายกเทศมนตรีเมืองระนองตามคำพิพากษาของศาลปกครองสูงสุด คดีหมายเลขแดงที่ อ. ๑๑๗/๒๕๕๘ ประกอบกับรายงานกระบวนการประนวนพิจารณาของศาลปกครองสูงสุด และแจ้งให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ เข้าดำรงตำแหน่งนายกเทศมนตรีเมืองระนองตามคำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดฉบับเดียวกัน ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จึงได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๙ มกราคม ๒๕๕๙ แจ้งให้ผู้ฟ้องคดีหยุดปฏิบัติหน้าที่นายกเทศมนตรีเมืองระนอง ผู้ฟ้องคดีไม่เห็นด้วยจึงมีหนังสือจำนวนสองฉบับ คือ หนังสือลงวันที่ ๑๙ มกราคม ๒๕๕๙ และหนังสือลงวันที่ ๒๑ มกราคม ๒๕๕๙ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ชี้แจงว่า ผู้ฟ้องคดีเข้าสู่ตำแหน่งนายกเทศมนตรีโดยชอบด้วยกฎหมาย ไม่มีคำพิพากษาให้การเลือกตั้งที่ผ่านมาเป็นโมฆะ จึงไม่มีเหตุตามกฎหมายหรือคำสั่งให้ผู้ฟ้องคดีพ้นจากตำแหน่งดังกล่าว ผู้ฟ้องคดีจะต้องดำรงตำแหน่งนายกเทศมนตรีเมืองระนองจนครบวาระ เห็นว่า เมื่อศาลปกครองสูงสุดได้มีคำพิพากษาถึงที่สุดเพิกถอนคำสั่งกระตรวจหาดใหญ่ที่ ๑๔๕/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๑๘ มีนาคม ๒๕๕๗ ที่ให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ พ้นจากตำแหน่งนายกเทศมนตรีเมืองระนอง โดยให้มีผลย้อนหลังตั้งแต่วันที่ออกคำสั่งเป็นต้นไป ย่อมมีผลเสื่อมว่าไม่เคยมีคำสั่งดังกล่าวมาก่อน และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ ไม่เคยถูกให้พ้นจากตำแหน่งนายกเทศมนตรีเมืองระนอง เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ ได้รับเลือกตั้ง

/เมื่อวันที่...

เมื่อวันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๖ จึงมีการดำเนินการตามกำหนดการที่ได้ระบุไว้ในวันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐ ดังนั้น ระยะเวลาในการดำเนินการตามกำหนดการที่ได้ระบุไว้ในวันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐ จึงยังไม่หมดควรจะดำเนินการให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ จึงยังไม่หมดควรจะดำเนินการให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ซึ่งมีจำนวนหน้าที่ควบคุมดูแลเทศบาลให้ปฏิบัติการตามจำนวนหน้าที่โดยถูกต้องตามกฎหมาย จึงต้องดำเนินการให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ กลับเข้ามารับผิดชอบดำเนินการให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๘ มกราคม ๒๕๖๖ แจ้งให้ผู้ฟ้องคดีหยุดปฏิบัติหน้าที่นายกเทศมนตรี เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๘ มกราคม ๒๕๖๖ แจ้งให้ผู้ฟ้องคดีหยุดปฏิบัติหน้าที่นายกเทศมนตรี เมื่อ渲染เพื่อบังคับการให้เป็นไปตามคำพิพากษาของศาลปกครองสูงสุด อันมีผลทำให้ผู้ฟ้องคดีซึ่งมาจากการเลือกตั้งโดยตรงของประชาชนตามกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น และได้ปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งนายกเทศมนตรีเมื่อรับรองโดยชอบด้วยกฎหมายมาโดยตลอด ไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ต่อไปได้ อีกทั้งไม่มีกรณีที่ผู้ฟ้องคดีต้องพ้นจากตำแหน่งหรือต้องถูกระงับการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๕๔๖ ซึ่งแม้กรณีดังกล่าวจะมีใช้การกระทำละเมิดต่อผู้ฟ้องคดี แต่การกระทำดังกล่าวก็ทำให้ผู้ฟ้องคดีซึ่งดำรงตำแหน่งนายกเทศมนตรีเมื่อรับรองไม่ได้รับค่าตอบแทนจากการปฏิบัติหน้าที่ นายกเทศมนตรีเมื่อรับรองจะนับรวมเป็นจังหวัดตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินเดือน เงินค่าตอบแทน และประโยชน์ตอบแทนอย่างอื่นของนายกเทศมนตรี รองนายกเทศมนตรี ประธานสภาเทศบาล รองประธานสภาเทศบาล สมาชิกสภาเทศบาล เลขานุการนายกเทศมนตรี ที่ปรึกษา นายกเทศมนตรี และการจ่ายค่าเบี้ยประชุมกรรมการสภาเทศบาล พ.ศ. ๒๕๔๔ กรณีจึงเป็นคดีพิพาทเกี่ยวกับความรับผิดชอบอย่างอื่นของหน่วยงานทางปกครองอันเกิดจากการใช้อำนาจตามกฎหมาย ตามมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง (๓) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งการกำหนดประเภทคดีเป็นปัญหาเกี่ยวด้วยความสงบเรียบร้อยของประชาชน ศาลสามารถหยิบยกขึ้นมาวินิจฉัยแล้วมีคำพิพากษารือคำสั่งต่อไปได้ตามข้อ ๙๒ แห่งระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๓ การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ อ้างตามอุทธรณ์ว่า การที่ศาลกำหนดประเภทคดีเป็นเรื่องความรับผิดชอบอย่างอื่น เป็นการพิพากษานอกประเด็น จึงฟังไม่เข้า

กรณีมีปัญหาต้องวินิจฉัยต่อไปว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ต้องชำระเงินค่าตอบแทนให้แก่ผู้ฟ้องคดีหรือไม่ เพียงใด

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า พระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๕๔๖ มาตรา ๔๙ จตุวีสติ บัญญัติว่า เงินเดือนและประโยชน์ตอบแทนอย่างอื่นของนายกเทศมนตรี... ให้เป็นไปตามระเบียบที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด ประกอบกับระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินเดือน เงินค่าตอบแทน และประโยชน์ตอบแทนอย่างอื่นของนายกเทศมนตรี รองนายกเทศมนตรี

/ประธาน...

ประธานสภากเทศบาล รองประธานสภากเทศบาล สมาชิกสภากเทศบาล เลขานุการนายกเทศมนตรี ที่ปรึกษานายกเทศมนตรี และการจ่ายค่าเบี้ยประชุมกรรมการสภากเทศบาล พ.ศ. ๒๕๕๔ ข้อ ๖ วรรคหนึ่ง กำหนดว่า ให้นายกเทศมนตรี และรองนายกเทศมนตรี ได้รับเงินเดือน เงินค่าตอบแทนประจำตำแหน่ง และเงินค่าตอบแทนพิเศษ ตั้งแต่วันเลือกตั้งหรือวันได้รับแต่งตั้ง แล้วแต่กรณี ข้อ ๗ กำหนดว่า กรณีบุคคลตามข้อ ๖ ได้รับเลือกตั้ง ได้รับเลือก หรือได้รับแต่งตั้ง ในระหว่างเดือน หรือพื้นจากตำแหน่งก่อนสิ้นเดือน ให้จ่ายเงินค่าตอบแทนรายเดือน เงินค่าตอบแทนประจำตำแหน่งและเงินค่าตอบแทนพิเศษของเดือนนั้นตามส่วนของจำนวนวันที่มีสิทธิได้รับเงินดังกล่าว และข้อ ๘ กำหนดว่า ให้จ่ายเงินเดือน เงินค่าตอบแทน และประโยชน์ตอบแทนอย่างอื่นให้แก่นายกเทศมนตรี... ตามบัญชีอัตราเงินเดือนและค่าตอบแทนท้ายระเบียบนี้ ตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๔ เป็นต้นไป โดยที่บัญชีอัตราค่าตอบแทนท้ายระเบียบกระทรวงมหาดไทยดังกล่าว กำหนดเงินค่าตอบแทนตำแหน่งนายกเทศมนตรีเป็นสามส่วน คือ เงินเดือน เงินค่าตอบแทนประจำตำแหน่ง และเงินค่าตอบแทนพิเศษ เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า ผู้ฟ้องคดีได้รับเลือกตั้งเมื่อวันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๕๗ จึงมีวาระดำรงตำแหน่งครบสี่ปีในวันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๖๑ ตามมาตรา ๔ สัตต แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๕๙๖ ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ แจ้งให้ผู้ฟ้องคดีหยุดปฏิบัติหน้าที่นายกเทศมนตรีเมืองระนองตั้งแต่วันที่ ๑๘ มกราคม ๒๕๕๙ ผู้ฟ้องคดีจึงมีสิทธิได้รับเงินค่าตอบแทน ได้แก่ เงินเดือน เงินค่าตอบแทนประจำตำแหน่ง และเงินค่าตอบแทนพิเศษ ตั้งแต่วันดังกล่าว ตามข้อ ๗ และข้อ ๘ ของระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินเดือน เงินค่าตอบแทน และประโยชน์ตอบแทนอย่างอื่นของนายกเทศมนตรี รองนายกเทศมนตรี ประธานสภากเทศบาล รองประธานสภากเทศบาล สมาชิกสภากเทศบาล เลขานุการนายกเทศมนตรี ที่ปรึกษานายกเทศมนตรี และการจ่ายค่าเบี้ยประชุมกรรมการสภากเทศบาล พ.ศ. ๒๕๕๔ ประกอบบัญชีเงินเดือนและค่าตอบแทนท้ายระเบียบดังกล่าว ตั้งแต่เดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ จนถึงวันที่ผู้ฟ้องคดีพ้นวาระการดำรงตำแหน่งนายกเทศมนตรี เมืองระนอง คือ วันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๖๑ เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า ผู้ฟ้องคดีต้องหยุดการปฏิบัติหน้าที่ตามคำสั่งพิพากษับตั้งแต่วันที่ ๑๘ มกราคม ๒๕๕๙ ซึ่งคงเหลือระยะเวลาดำรงตำแหน่งจนครบวาระเป็นเวลา ๒๗ เดือน ๒๔ วัน แต่เนื่องจากในช่วงระยะเวลาดังกล่าวผู้ฟ้องคดี มิได้ปฏิบัติหน้าที่ให้แก่เทศมนตรีเมืองระนอง ประกอบกับผู้ฟ้องคดีมิได้อุทธรณ์คำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น ศาลจึงชอบที่จะใช้คุลพินิจกำหนดจ่ายเงินค่าตอบแทนเฉพาะส่วนของเงินเดือนในอัตรากึ่งหนึ่ง โดยคิดตามส่วนของจำนวนวันที่มีสิทธิได้รับเงินดังกล่าว ซึ่งเมื่อพิจารณา ตามบัญชีอัตราเงินเดือนและค่าตอบแทนที่ปรากฏในท้ายระเบียบกระทรวงมหาดไทยดังกล่าว ได้กำหนดเป็นเงินเดือนเดือนละ ๓๐,๐๐๐ บาท ในอัตรากึ่งหนึ่ง คือ เดือนละ ๑๕,๐๐๐ บาท

/ตั้งแต่...

ตั้งแต่เดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๖๘ ถึงวันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๖๙ คิดเป็น ๒๗ เดือน ๑๐ วัน ตั้งนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงต้องชำระเงินค่าตอบแทนให้แก่ผู้ฟ้องคดี รวมเป็นเงินจำนวน ๔๐๙,๔๕๘.๓๗ บาท

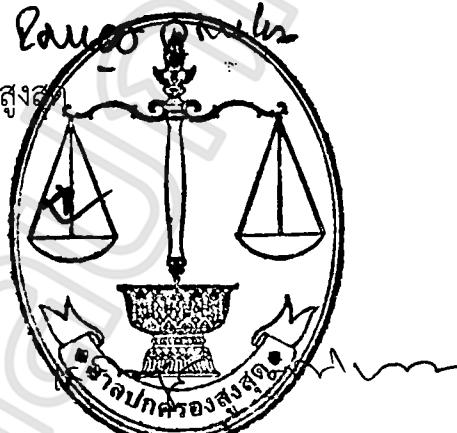
การที่ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษาให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ชำระเงินค่าเยียวยาความเสียหายเป็นเงินจำนวน ๔๐๙,๖๗๗.๔๒ บาท ให้แก่ผู้ฟ้องคดี ก็เป็นค่าธรรมเนียมศาลบางส่วนตามส่วนของการชนะคดีให้แก่ผู้ฟ้องคดี โดยให้ชำระให้แล้วเสร็จภายใน ๖๐ วัน นับแต่วันที่คดีถึงที่สุด คำขออื่นนอกจากนี้ให้ยก นั้น ศาลปกครองสูงสุดเห็นพ้องด้วยบางส่วน

พิพากษาแก่คำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น เป็นให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ชำระเงินค่าเยียวยาความเสียหายเป็นเงินจำนวน ๔๐๙,๔๕๘.๓๗ บาท ให้แก่ผู้ฟ้องคดี นอกจากที่แก้ให้เป็นไปตามคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น คืนค่าธรรมเนียมศาลในชั้นอุทธรณ์บางส่วนตามส่วนแห่งการชนะคดีแก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑

นายสมภพ ผ่องสว่าง
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

ตุลาการเจ้าของสำนวน

นายไพบูลย์ วราหะไพฐรย์
ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองสูงสุด

นางเสริมดรุณี ตันติเวสส
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายฉัตรชัย นิติวัฒน์
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

ตุลาการผู้แต่งคดี : นายวิโรจน์ อิติฯ

